

Suomenlahden molemmiin puolin

Oleniusten lähettikirje 1/2023 –14.2.2023

Uusi kausi alkaa

Niin se aika rientää! Lähetystyöntekijöiden työ jaksottuu yleensä kolmen tai kahden vuoden mittaisiin työkausiin, joista ensimmäinen kolmivuotinen tuli meillä helmikuussa täyteen. Ennen uuden kaksivuotiskauden alkua vietimme vuodenvaihteessa 1,5kk jakson Suomessa lepäillen ja tukiseurakuntiamme kiertäen. Tässä kirjeessä saat lukea siitä, miten meillä Suomessa meni ja miten uusi kausi on saatu alkuun täällä Etelä-Virossa.

Koti ja kiertäminen

Joulukuun puolella välissä oli oma urakkansa, kun koko perheemme 1,5kk tavarat piti pakata farmariautoomme ja ohjata nokka kohti pohjoista kotimaatamme. Ihan sattumalta olimme ostaneet liput Tallinkin upouuden risteilyaluksen ensimmäiselle seilauspäivälle. Siellä me vaan ihmeteltiin reissusta räjähtäneinä miksi kaikki kiittää ja on hienona. Taidettiin vasta Suomen puolella tajuta, että tähän ei ollutkaan entuudestaan tuttu laiva. Tämä taitaa olla meille aika tavallista! Yleensä kun muut matkustajat ovat juhlatuulella, odotamme me vain maihin pääsyä.

Joulun ajat menivät perheellämme sukuloidessa ja lyhytaikaiseen vuokrakotiimme asettumiseen. Onneksi olemme jo sen verran tottuneita Suomen ja Viron välillä ramppaamiseen, ettei se tavarasirkuksen lisäksi tuota sen kummempaa stressiä. Nyt vasta myöhemmin alkoi tuntumaan oudolta, kun Suomessa vietettiinkin tällä kertaa pitempi aika.

Tärkeä osa suomaikaamme oli kiertää työtämme tukevia seurakuntia. Tällä kertaa vierailut olivat rajoitetun ajan vuoksi vain lyhyitä 1-2 päivän vierailuja valittuihin paikkoihin pääosin Pohjois-Karjalassa ja Pohjanmaalla. Vuosien varrella monet yksityishenkilöt ja seurakunnat olivat lähteneet mukaan tukemaan Virossa tekemäämme työtä ja monesti olimme saaneet meitä

*Sointu, Sofia ja Nalle-Pappi
Lapuan Pikkukirkossa*

ilahduttavia yhteydenottoja, jotka kertoivat, että tekemämme työ on monien seurannassa ja sydämillä. Nyt oli ilo vihdoinkin tavata ensimmäistä kertaa monia näistä tukijoista.

Ensimmäinen reissumme suuntautui Joensuun ympäristöön, jossa vierailimme seurakuntien tilaisuuksissa, lasten kerhoissa ja opiskelijaillalla. Tuntuipa hieman oudolle ja samalla mukavalle viettää aikaa niissä tutuissa paikoissa, joissa ennen vietimme arkeamme. Ei siitä tosiaan ole kuin kolme vuotta, kun muutimme Joensuusta Viroon. Sofia, Soinnusta puhumattakaan, ei muistanut

entistä kotipihaamme tai päiväkotiaan ollenkaan. Moni vanha ystävä saatiin tavata, mutta moni jäi tapaamattakin. Ensi kertaan sitten!

Pohjanmaan kiertueemme kiersi tällä kertaa Kannuksesta Lapuan kautta Soiniin. Maisemat olivat uudet, sillä Pohjanmaa on meille varsin vierasta aluetta. Aikataulu oli tiivis ja seurakuntien tilaisuuksien lisäksi se sisälsi erityisen paljon vierailuja kouluihin ja päiväkerhoihin. Virolaiset ovat olleet ihmeissään, kun olemme täällä kertoneet, miten pääsimme vierailemaan useisiin kouluihin ja puhumaan sadoille lapsille siitä mitä lähetystyö on. Ei onnistuisi täällä. Lapset olivat kiinnostuneita Virosta ja moni sai oppia aivan uusia asioita eteläisestä naapuristaan ja siitä mitä lähetystyö on nykyaikana. Tulipa vastaan muutama virolainenkin! Heitä asuu Suomessa ihan jonkun verran.

Näiden lisäksi saimme ennen joulua vierailla aivan lyhyesti yhdessä lähetyspiirissä Nurmijärvellä sekä Helsingin Pyhän sydämen kappelissa pyhäkoulussa ja Raamattukerhossa. Vierailuillamme ympäri Suomea saimme kokea suurta vieraanvaraisuutta ja olemme siitä kiitollisia. Kotimaan seurakuntavierailuista mieleen jäi, miten hyvät edellytykset Suomen seurakunnilla on tehdä työtään. Moni asia on täällä Virossa toisin.

Salome kertomassa luokalle Viron lähetystilanteesta. Kouluvierailuilla ryhmäkoot vaihtelivat 20-200 hlö.

Takaisin ”kotiin”?

Niin mukavaa kuin Suomessa olikin olla, oli se helpotus päästä lähtemään takaisin ”kotiin”. Kysymys kotimme olinpaikasta ei olekaan aivan niin yksinkertainen: Onko se Suomessa vai Virossa? Toisaalta tuntui ensin oudolta olla taas takaisin Virossa, toisaalta jo hetken päästä arjen rytmiin pääsi mukaan. Tytöt olivat jo kovasti odottaneet omaan huoneeseen ja päiväkotiin pääsemistä. Aikaa ihmettelyyn ei joka tapauksessa paljoa ollut, sillä kevään toiminta piti käynnistää mahdollisimman nopeasti.

Talvipäiviä ja nuorten kevään startti

Heti ensitöikseen Olli pääsi järjestämään Etelä-Viron nuorille reissua Põltsamaalle. Keskellä Viroa sijaitsevalla Põltsamaalla on järjestetty jo yli kahdenkymmenen vuoden

Põltsamaan Talvipäivät toivat yhteen nuoria ympäri Viron seurakuntia.

ajan nuorten *Talvipäivät* -nimistä tapahtumaa, joka on toinen isoista vuosittaisista nuortenpahtumista, jonka voisi sanoa olevan Viron luterilaisen kirkon omaa nuorisotyötä. Virossa suuri osa tapahtumista, joissa luterilaiset ovat mukana, on käytännössä ekumeeninen, eli mukana on vastuunkantajia monista eri kirkkokunnista. Siinä on omat ilonsa ja murheensa.

Etelä-Virossa Ollin johtamana Talvipäiville lähti pieni porukka nuoria ja hauska reissu siitä tulikin. Paikan päälle muualta Virossa oli tullut tuttuja nuoria viime kevään tapahtumastamme ja syksyn suomenreissultamme. Omat nuoremme olivat innoissaan tästä jälleennäkemisestä ja uusiakin kavereita he näyttivät löytävän.

Itse tapahtuma oli laadukkaasti järjestetty paikallisten ihmisten toimesta. Tunnelmaan ja hauskanpitoon oli panostettu ja vapaaehtoiset vastuunkantajat toimivat tehtävissään ihailtavasti. Ollia oli pyydetty pitämään toisen päivän ensimmäinen puheenvuoro, joka osoittautui tarpeelliseksi. Viron kirkkoissa ja nuorisotyössä ei kristinuskon perusasioiden opetusta ole liikaa ja nuoret tarvitsevat kuulla vastauksia elämänsä kysymyksiin.

Ollille henkilökohtaisesti yksi viikonlopun kohokohtia oli ensimmäisen illan "vapaan lavan" hetki, johon nuoria oli rohkaistu valmistelevaan jokin esitys. Yksi harvoista uskaliaista lavalle nousijoista oli sinä iltana yksi nuoristamme, joka kertoi lavalla juttuja omasta elämästään. On ollut hienoa seurata miten tämä alun perin varsin arka nuori, on kasvavanut ja oppinut uusia taitoja ollessaan mukana järjestämässämme nuorisotyössä. Kotimatalla eräs toinen nuoristamme halusi kertoa Ollille oma-aloitteisesti kuinka tärkeää hänelle oli yhdessä elämänvaiheessa ymmärtää, että Jumala täytyy pitää elämässä ensisijalla. Se oli hienoa kuulla! Kunpa moni muukin nuori löytäisi jotain noin arvokasta.

Kun reissusta oltiin päästy kotiin, päästiin myös aloittamaan kevään nuortenillat. Vuoden ensimmäiseen nuorteniltaan Röpinaan saapui kaikki syksylläkin illoissa käyneet. Tämän lisäksi yksi oli ottanut mukaan kaverinsakin. Aivan mahtava juttu! Ystävänäpäivä-temaisessa nuortenillassa pohdiskeltiin yhdessä, minkälaisia erilaisia rakkaussuhteita maailmassa onkaan ja lopulta nuoret saivat kuulla, miten Jumala rakastaa heitä. Askartelimme myös ystävänäpäiväkortit, lauloimme, rukoilimme ja pelailimme lautapelejä. Tästä on hyvä jatkaa säännöllisten nuorteniltojen järjestämistä.

Vuoden eka nuortenilta!

Torilta kutsuttu

Pölvän pyhäkoulussa on koronan jälkeen käynyt harmittavan vähän niitä lapsia, jotka aiemmin olivat joka kerta mukana. Tämän vuoksi ja muutenkin Salome päätti järjestää lapsille tapahtuman "Ystävänäpäivän pyhäkoulu", johon sai kutsua kaverin mukaan ja jota mainostettiin erityisesti paikallisissa some-kanavissa. Tärkeä kutsuhetki oli kuitenkin vain tunti ennen tapahtumaa. Kesken Pölvän ehtoollisjumalanpalveluksen Salome kävi Pölvän torilla, johon oli kerääntynyt suuri joukko ihmisiä valtakunnallisesti järjestettyyn *Viron suurin ihmissydän* -tapahtumaan. Salome jakoi torilla kymmenessä minuutissa parille kymmenelle lapselle suklaat ja kutsun meidän ystävänäpäivän pyhäkouluumme. Ja ehtipä Salome vielä takaisin ehtoollisellekin!

Iloitsemme siitä, että tuo pieni panostus toi tapahtumaan seitsemän uutta osallistujaa, mikä tuplasi aktiivijoukon. Eräskin äiti sanoi, että ei edes tiennyt, että tällaista pyhäkoulua järjestetään.

Tapahtuman aikana askarreltiin ystävänpäiväkortteja ja tehtiin hama-helmisydämiä. Kerroimme lapsille myös, että Jeesus haluaa olla meidän kaikkien ystävä. Monet kutsutut eivät tällä kertaa tulleet, mutta rukouksissamme on, että lapset innostuisivat tulemaan mukaan toisellakin kertaa.

Näkyä lapsi- ja nuorisotyöhön

Viron kirkolla on ollut hyvin löyhä johtamistapa kirkolliseen lapsi- ja nuorisotyöhön. Tällä hetkellä on kuitenkin käynnissä eräänlainen pidempi muutosprosessi, jossa toivomme, että kirkollisen lapsi- ja nuorisotyön kehittämisen tärkeys nähtäisiin. Nyt on Viron luterilaisen kirkon aika tehdä oikeita ja viisaita valintoja, että tätä tärkeää työtä saataisiin kehitettyä. Rukoilkaamme kirkon vaikuttajille ja työntekijöille näkyä kasvattaa kristitty sukupolvi. Saame omalla panoksellamme olla näyttämässä nuorisotyön tärkeyttä ja toivottavasti saamma olla antamassa oman panoksemme tähän muutokseen, jos se Jumalan hyvä tahto on.

Ystävänpäivän pyhäkoulun porukkaa Pölvassa.

Jokainen meistä saa olla omalla pienellä paikallaan rakentamassa kirkkoa. Tärkeintä onkin muistaa, että lopulta onnistuminen ei ole meistä kiinni, vaan kaikki on hyvän Jumalan käsissä. Tästähän jo Paavalikin kirjoitti Raamatussa kun oli aikoinaan Apollos-nimisen kaverinsa kanssa lähetystyössä:

”Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. Istuttaja ei siis ole mitään, ei myöskään kastelija, vaan kaikki on Jumalan kädessä, hän suo kasvun. Istuttaja ja kastelija ovat samassa työssä, mutta kumpikin saa palkan oman työnsä mukaan. Me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan pelto ja Jumalan rakennus.” 1. Kor. 3:6–9.

Salome Olli

Tartossa 14.2.2023

Rukousaiheita:

- Sopua erään virolaisen nuoren ystävyysuhteisiin
- Terveyttä perheellemme
- Kiitos kotimaasta
- Rauha Ukrainaan
- Lähetysinnostusta Suomeen
- Viron lapset ja nuoret
- Kevään pyhäkoulut ja nuortenillat
- Viisautta lapsi- ja nuorisotyön kehittämiseen

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetykannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anu Laine anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127